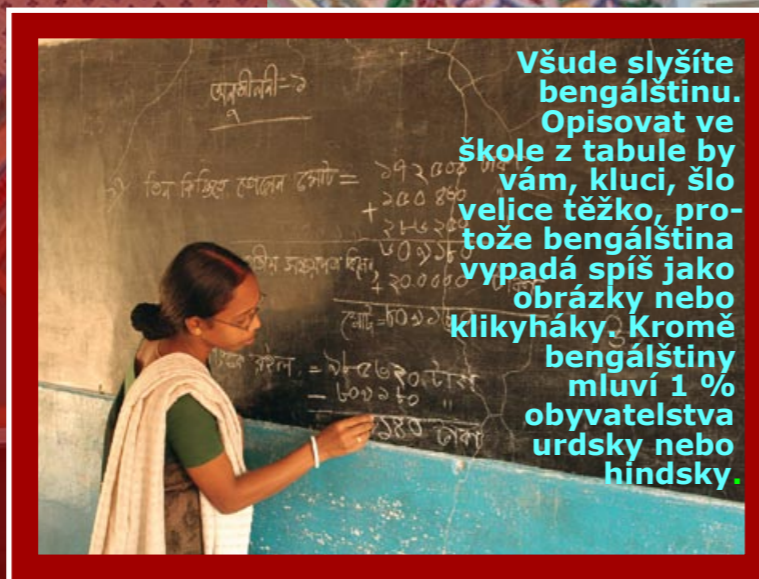

Bangladěš

Bangladěš byste museli jet hledat až do Asie, leží hned vedle Indie. Letadlem se tam letí asi 16 hodin, chcete-li levnější letenku, musíte počítat s tím, že dalších 16 hodin strávíte čekáním na letištích, kde přestupujete.

Všude slyšíte bengálštinu. Opisovat ve škole z tabule by vám, kluci, šlo velice těžko, protože bengálština vypadá spíš jako obrázky nebo klikyháky. Kromě bengálštiny mluví 1 % obyvatelstva urdsky nebo hindsky.

BENGÁLŠTINA – ČEŠTINA
thonobad – dekuji
vothandizira misa – ministrant
(služebník na mši svatě)

„VĚDĚL JSEM, ŽE V BANGLADĚŠI JE KATOLÍKŮ JENOM HRSTKA (2 LIDÉ Z TISÍCE), DOHROMADY JEN ASI 280 000“, VZPOMÍNÁ P. JIŘÍ ŠLÉGR, NÁRODNÍ ŘEDITEL PMD.

„Netušil jsem však, jak jsou aktivní, správní a pohostinní! Nečekají jen na naši pomoc, ale sami se snaží dělat, co mohou. Do PMDD (v bengálštině „šišu-mongo“), jsou zapojeny snad všechny místní věřící děti, tedy asi 50 000 dětí. Stará se o ně 2 000 dospělých vedoucích! Na rozdíl od nás není v této muslimské zemi volný den v neděli, ale v pátek. Kluci a holky to tedy mají těžší, když v neděli musí do školy a s velkým úsilím si zajistit, aby zároveň stihli i mši svatou. Byli fakt úžasní. Naučili nás v kostele tancovat a hrát na bubny. A když jsem viděl, s jakou láskou nás děti ze šišumonga všude vítaly, zpívaly a hrály scénky, musím říci, že jsem to nečekal. Toto je poklad, který nás může obohatit a kterému se můžeme od nich učit.“

VE SROVNÁNÍ SE SOUSEDNÍ INDIÍ JE BANGLADĚŠ MALINKÁ, ASI TAK JAKO ČESKO A SLOVENSKO DOHROMADY.

Potkáte tam ale 10× více lidí přibližně 140 000 000. Je to asi nejhustěji osídlená země světa. Hlavní město Dháka má přibližně 14 milionů

obyvatel. Co vás překvapí, je velmi hustý provoz. Na několikaproudých silnicích vidíte nejen auta a autobusy, ale jakási vozítka, kterým se říká rikša. Vypadají jako jízdní kola táhnoucí za sebou pohodlné posezení se stříškou a vejde se na ně klidně 5 lidí. Vylepšená vozítka jsou poháněna motorkem. Jinak se na nich šlape jako na kole a ti chudší se zapřáhnou do popruhů sami. Za svezení se platí jako v taxiku. Ale v tomto taxiku jezdí jen ti nejhudší. V takto obrovském městě najdete jen jeden podchod. Silnice lemují reklamní tabule s nabídkami nejdražšího oblečení, jídla, aut, mobilů atd. Smutné ale je, že pod nimi naleznete chudáky, kteří nejedli již několik dní.

V SILNIČNÍM PROVOZU POUŽÍVAJÍ ŘIDIČI TĚMĚŘ POŘÁD KLAKSON. NEJEN STĚRAČE, ALE ANI BLINKRY JIM MNOHDY NEFUNGUJÍ. DO AUTOBUSŮ NASTUPUJÍ ČAS TO I ZA JÍZDY, PRŮVODČÍ „ODBOUCHNE“ ODJEZD NĚKOLIKA ÚDERY NA KAPOTU, ABY ŠOFÉR VĚDĚL, KDY PŘIBRZDIT A KDY TO ROZJET.

Nejchudší země světa

Pro místní chudé a trpící děti posílají PMD z Česka finanční pomoc na záchranu života, léky, jídlo a studium pro tisíce dětí. Místní biskup Ponen Paul Kubi, CSC si pochvaluje:

„Projekt zajistí výživu, lékařskou péči a vzdělání ve 153 základních školách pro 12.000 chudých dětí z kmenů Garo-Mandi, taktéž přispívá dětem z dalších kmenů, muslimům a hindům. Základní školy bývají plechové chatrče pouze s jedním nebo dvěma učiteli pro všechny děti v pěti ročnících. Kvůli zdejší vysoké míře úmrtnosti asi 10% žáků ztratilo jednoho nebo oba rodiče. Potřebují pomoc hlavně na výuku, výživu, zdravotnické programy a školní materiály. Bez pomoci, jaká je poskytována štědrými dárci i z České republiky, by děti v Bangladěši byly zbaveny jediné možnosti na zlepšení svých životů!“

KADIDLO

nad zlato

Kadidlo je vonná pryskyřice, která se připravuje z klejopryskyřice. Získává se nařezáváním kůry kmenů kadidlovníku (Boswellia). Zaschlé výrony mají tvar kulovitých hrudek, zm nebo krápníků. Užívaná v kombinaci s myrhou a balzámem při pálení vydává kořeněnou aromu. Kadidlovník pravý (Boswellia sacra) se začal pěstovat už ve starověku v nejjihnější části Ománu. Římský spisovatel Plinius Starší v 1. století n. l. uvedl, že obchodování s kadidlem udělalo z obyvatel Ománu jedny z nejbohatších lidí světa. Kadidlo bylo ceněno více než zlato.

Bangladéšský zlepšovák

Teď mám nápad přímo bangladéšský! Víte, co je zajímavé? Jak místní ministranti používají kadidlo. Místo kadidelnice mají v ruce mísu plnou krásných květů a uprostřed miskou s rozžhavaným uhlím, o které během bohoslužby družičky stále pečují. Místo kadidla používají usušené speciální květy nebo lístky, které kromě kouře vydávají líbezňou vůni. Když přichází k oltáři, ministranti postupně s miskou tancují, drží ji před sebou a stále s ní od pasu až nad hlavu krouží. Stejným způsobem s kadidlem krouží i kněz, který vede bohoslužbu. K ministrantovi s kadidlem se často přidává ještě další, který v misce nese uprostřed květů zapálenou svíčku a jeden, který má miskou pouze s květy. Tito tři pak stojí zády k sobě a krouží s miskami ve stejném rytmu.

KADIDLO

se stalo symbolem oběti (lásky) a modlitby, která míří k Bohu, stejně jako stoupá vzhůru kouř (Ž 141, 2). Při křesťanských bohoslužbách se začalo používat kadidla k osvěžení vzduchu v bazilikách při velkých liturgických shromážděních a k vytvoření slavnostní, radostné atmosféry. Od karolinské doby se pak kadidlo v liturgii objevuje v širokém rozsahu. Tridentská liturgie kadidlo předepsala pouze na určité příležitosti, po koncilu se použití kadidla ponechalo dobrovolnosti.

